

Det svenska samhället bygger på judisk-kristen grund. Tusen år av kristendom märks i lagstiftning och rättsuppfattning. Och det rinner en djup flod av solidaritet genom de bibliska skrifterna.

Nu styrs Sverige av en trepartiregering med aktivt stöd av Sverigedemokraterna, en konsekvens av höstens riksdagsval. Ett valresultat ska alltid respekteras. Demokratin är något av det mest värdefulla vi har. Samtidigt formas den av en öppen och allsidig debatt. Tidöavtalet anger ett antal samarbetsprojekt för mandatperiodens första år. Det är uppenbart att Sverigedemokraterna har fått stort genomslag, inte minst inom områden som kriminalitet, migration och integration. De sakpolitiska vinsterna för regeringspartierna är färre än vinsterna för stödpartiet utanför regeringen.

Sverigedemokraternas principprogram beskriver Sverige som ett land där "kristendomen är intimt sammanvävd med den svenska kulturen och identiteten." Det är anmärkningsvärt att ett parti som säger sig värna kultur och identitet på kristen grund har förslag som drabbar den svaga. I Tidöavtalet läser vi om asylrätt på EU:s miniminivå, begränsningar gällande familjeåterförening, stramare hållning i frågan om kvotflyktingar, övergivande av en procentmålet, tiggeriförbud och sänkta klimatambitioner. Förslagen går emot värden som kännetecknar kristen idétradition.

Författaren till Femte Moseboken skriver att vi ska möta "invandraren, den faderlösa och änkan" med generositet. I Tredje Moseboken 19:33-34 står det: "Om en invandrare slår sig ner i ert land, skall ni inte förtrycka honom. Invandraren som bor hos er skall ni behandla som en infödd. Du skall älska honom som dig själv". Och i Hebréerbrevet 13:1 ger författaren oss en påminnelse: "Kom ihåg att visa gästfrihet". Var finns blicken för utsatthet i Tidöavtalet? Var är hjärtats nöd för den som saknar vad vi äger i överflöd? Hur märks solidariteten, medmänskligheten och humanismen?

I kristen idétradition görs inte skillnad på människor, varken på grund av kön, etnicitet, sexualitet eller religion. Alla är skapade lika, älskade av Gud, med ansvaret att möta andra som vi själva hade velat bli mötta. En liknande tanke finns för övrigt i FN:s förklaring om mänskliga rättigheter: "Alla människor är födda fria och lika i värde och rättigheter." Genom Europakonventionen har dessa rättigheter lagstadgats i Sverige.

"Tycker att det är fara å färde, när man måste påminna om människors lika värde". Så rappar Stefan Löfven, spelad av Henrik Dorsin, från riksdagens talarstol i Grotescos tv-musikal om flyktingkrisen. Med imponerande träffsäkerhet lyckas humorgruppen spegla ett samhälle i stark förändring. I ett sådant samhälle är den ideologiska kompassen viktigare än någonsin. Så varför accepteras avtalet av liberaler och kristdemokrater, partier som på olika sätt relaterar till svensk frikyrklighet? Svaret finns kanske hos Grotesco. I slutet av flyktingmusikalen sjunger Dorsin: "Då är det dags att vända kappan efter vinden, så att vi får behålla vår makt." Är det andra värden som styr än de som är djupt inbäddade i dessa partiers DNA?

Som biskop är jag varken höger eller vänster. Jag är kristen. Därför vill jag, med stadig ideologisk kompass och utifrån kultur och identitet på kristen grund, se ett samhälle som sträcker ut sin hand till invandraren, den faderlösa och änkan. En värld där Grotescos påminnelse om människors lika värde är överflödigt. En kyrka som ber och kämpar outtröttligt för solidariteten. En mänsklighet som håller solidariteten i den judisk-kristna traditionen högt.

Fredrik Modéus, biskop i Växjö stift